Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

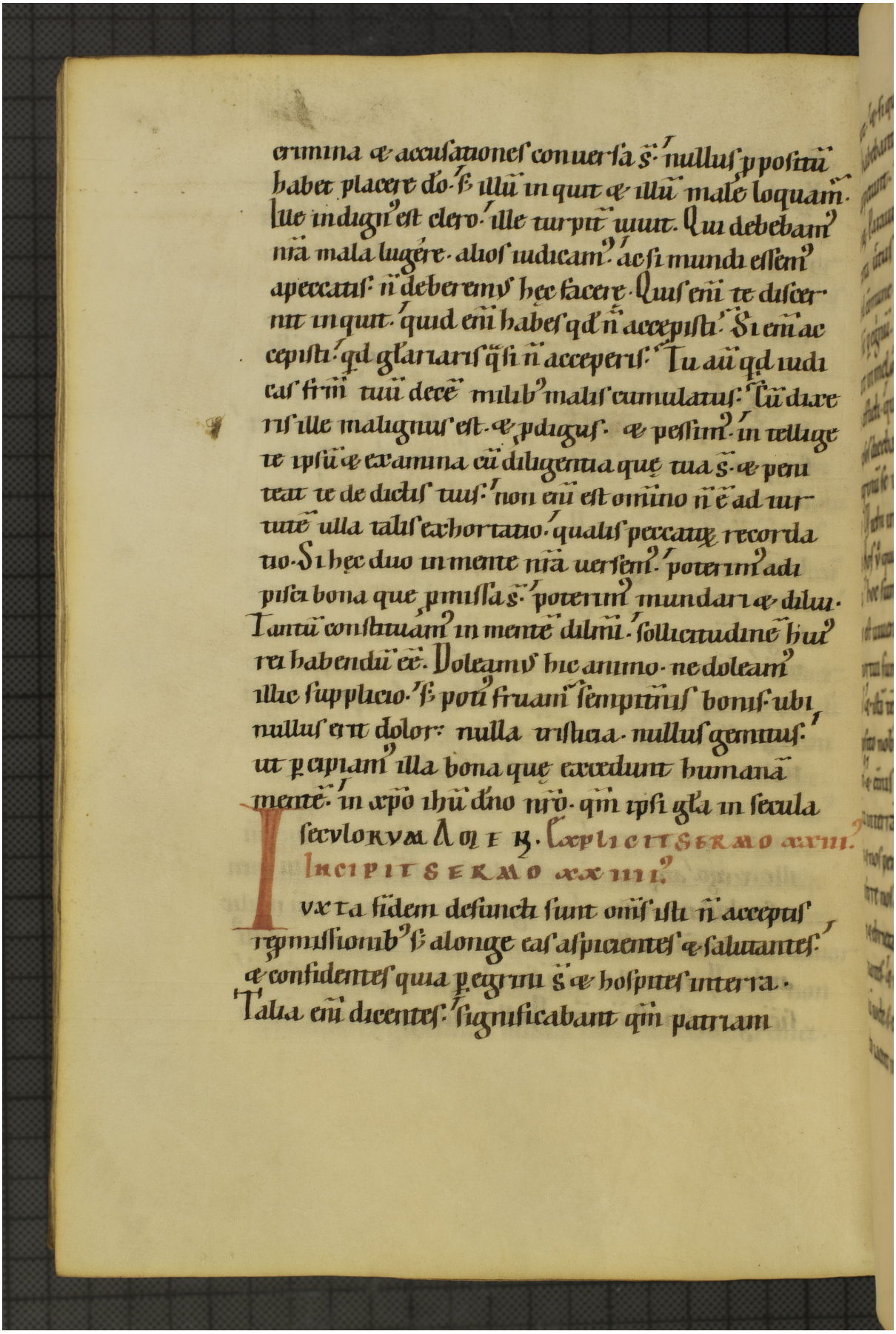

crimina & accusationes conuersa s. nullus ꝓpositū
habet placere d'o. s. illū inquit & illū male loquam.
Ille indignus est clero. ille turpit uiuit. Qui debebam
nr̄a mala lugere. alios iudicam. ac si mundi essem
a peccatis. n̄ deberemus hec facere. Quis enī te discer-
nit inquit. quid enī habes qd n̄ accepisti. Si enī ac
cepisti. qd gl'ariaris q̄si n̄ acceperis. Tu aū qd iudi
cas frm̄ tuū decē milib' malis cumulatus. Cū dixe
ris ille malignus est. & ꝓdigus. & pessim. intellige
te ipsū & examina cū diligentia que tua s. & peni
teat te de dictis tuis. non enī est omīno n̄ ē ad iur-
tutē ulla talis exhortatio. qualis peccatꝝ recorda
tio. Si hec duo in mente nr̄a uersem. poterim adi
pisci bona que ꝓmissa s. poterim mundari & dilui.
Tantū constituam in mentē dilm̄i. sollicitudinē hui'
rei habendū ēē. Doleamus hic animo. ne doleam
illic supplicio. s. poti fruam sempitn̄is bonis. ubi
nullus erit dolor. nulla tristicia. nullus gemitus.
ut ꝑcipiam illa bona que excedunt humanā
mentē. in xp̄o ihū d'no nr̄o. qm̄ ipsi gl'a in secula
seculorum amen. Explicit sermo xxiii.
Incipit sermo xxiiii.

Iuxta fidem defuncti sunt om̄s isti n̄ acceptis
repmissionib' s. alonge eas aspicientes & salutantes.
& confidentes quia ꝑegrini s. & hospites in terra.
Talia enī dicentes. significabant qm̄ patriam